

Når jeg sammenholder de fem pinde med det resultat, som vi er nået frem til i dag, så synes jeg faktisk, at vi har fået opfyldt stort set alle de ønsker, vi fra Venstres side kunne komme med til loven. Det synes jeg er dejligt, ikke bare fordi det er liberal politik, men fordi det er nogle ting, som er udtryk for, at mange i Folketinget står bag, at vi gerne vil have en liberalisering af teleområdet. Det var rigtigt set i sin tid, at man gjorde det, det er rigtigt set, at vi går skridtet videre i dag.

Vækst i teletrafikken, fordi vækst i den her form for trafik ikke er miljøskadeligt, det er faktisk miljøneutralt. For nogle vil det nærmest være gavnligt, fordi det betyder, at man ikke behøver at flytte sig for at komme fra sted til sted; man kan kommunikere uden at skulle ud af sin dagligstue.

Det er også forstået på den måde, at jo mere man snakker sammen, jo mere stiger samhandelen, og jo mere stiger forståelsen uden at komme ind på et enkelt teleselskabs sprog.

Vi synes, at den billigst mulige takst er et rigtigt mål; den billigst mulige takst skal være der i respekt for, at der skal være behov og plads til investeringer i Danmark. Ikke bare billigst, fordi man altid kan sige, at priserne kan blive lavere, indtil prisen er nul, men billigst mulig i respekt for, at der også skal være plads til investeringer for de selskaber, der ønsker at grave kabler ned i Danmark og ønsker at sætte antenner op og sikre kommunikationen.

Og at det er markedsbestemt er jo også det, som hr. Ole Hækkerup var inde på, nemlig at det er teknologineutralt i lovgivningen, og det betyder, at markedet bestemmer, hvilken teknologi der skal være i fremtiden. Det betyder også, at vi fra Venstres side er glade for, at der ikke har været nogen, der er sprunget på de ønsker, der har været om statslige bredbåndsnets. Vi mener i hvert fald i Venstre, at det er en opgave, som ligger bedst i de private selskaber.

Så er det også rigtigt, som den foregående ordfører var inde på, at lovgivningen havde behov for en smidiggørelse. Der var behov for, at man ikke skrev alt for faste rammer ind i selve paragrafferne, men overlod nogle flere ting til bekendtgørelser, og vi har fundet en god balance mellem bekendtgørelser og nogle krav stillet op i bemærkningerne om, hvilke kriterier vi ønsker bekendtgørelserne udformet efter.

Derfor synes jeg, at det til fulde har været de ønsker, som Venstre har haft med, der er blevet opfyldt, samtidig med at vi også har fået en an-

den ting med, som vi i Venstre synes var vigtig, nemlig kriterierne for, hvornår reguleringen stopper.

Det, der var overskriften på vores oplæg for et år siden, var: Fra regulering til fri konkurrence. Det paradoksale ved liberaliseringen af et monopol er jo, at man er nødt til at have en utrolig masse regler for at justere monopolets marked, sådan at andre kan komme ind, og de masser og masser af regler skal på et tidspunkt stoppe. Og vi har nu her i loven på side 41 – hvis nogen er interesseret i det – præcist skrevet ind, hvornår vi forventer, at reguleringen kan stoppe, hvilke kriterier det er, vi ønsker at lægge til grund for det.

Derfor er vi både glade og stolte over, at vi er en del af forliget og endnu mere vigtigt, at det her forlig er til gavn for både forbrugere, for virksomheder og for investorer i Danmark. Ud over at Venstre støtter forslaget, skal jeg hilse fra De Konservative og fra Kristeligt Folkeparti og sige, at de også støtter lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Uanset at jeg naturligvis også kan støtte lovforslaget, så kan jeg ikke på samme måde som Venstres ordfører give udtryk for en nærmest euforisk begejstring og samtidig en skuffelse over, at der ikke er flere, der deltager i denne begejstring.

Vi betragter det her som et stykke lovgivning, som er nødvendig, som man skal have gennemført, som skal tilpasse sig den praktiske virkelighed, som vi kender, men det er jo ikke en lovgivning, som man får en hel masse livskvalitet ud af. Den er fornuftig. På samme måde, som det er fornuftigt, at der er veje, så er det også fornuftigt, at der er telekommunikation. Det er fornuftigt, at den er der, men det er i hvert fald ikke den i sig selv, der efter vores opfattelse giver livskvalitet. Det kan godt være, at den kan bidrage til det en gang imellem, men jeg tror nok, at vi også skal være opmærksomme på, at der er meget andet, der giver livskvalitet.

Venstres ordfører var inde på fordelene ved, at man kunne kommunikere med hinanden. Jeg er så gammeldags, at jeg tror på samtalen mellem mennesker, som mødes, som en væsentlig del af det, og det håber jeg i hvert fald aldrig, aldrig nogensinde – og det er jeg også sikker på – bliver udkonkurreret af denne mere upersonlige form for kommunikation, som den her lovgivning er udtryk for.